

er lige præcis det, flertallet i Folketinget er i færd med i dag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Keld Albrechtsen har ret i, at vi helst ser – og det tror jeg sådan set gælder hele vores parti – at der slet ikke skal bruges sprøjtemidler til roer. Men den slags roer bliver kun til virkelighed, hvis bl.a. Enhedslisten opgiver deres meget hårde kamp mod teknologien som sådan, for det kræver en udviklingsopgave, som ikke sker i de selskaber, som skal sælge sprøjtemidler, men kun sker, hvis vi tør investere i noget offentlig forskning på området. Vi er enige om, at det vil være det bedste.

Men det er altså ikke min opfattelse, at de produkter i første generation, som hr. Keld Albrechtsen henviser til, har brug for mere sprøjtemiddel, mere Roundup, end de tidligere produkter havde, tværtimod. Der sker en mindre brug af sprøjtemidler. Det er stadig overhovedet ikke ideelt, men der er trods alt ikke en øget brug af sprøjtemidler, men derimod en mindre brug af sprøjtemidler forbundet med førstegenerationsafgrøderne.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det er lige for at få en ting klarlagt, så jeg ikke misforstår noget.

Hr. Martin Lidegaard sagde, at der helst skal udvikles nogle planter, der slet ikke skal sprøjtes med pesticider, og det er måske rigtigt. Men når vi nu tager roen, som hr. Keld Albrechtsen er så meget imod, er det så ikke rigtigt, at en roe, der ikke sætter stok og sætter frø, ikke er noget problem for sameksistens med en naboemark, fordi generne ikke spredes, hvis den ikke sætter frø? Og er det ikke sådan, at den lovgivning, som vi har lavet, fuldstændig sikrer landmænd, der er naboer, selv om de ikke begge to er gmo-landmænd? Tager lovforslaget rent faktisk ikke netop stilling til, hvordan de forskellige afgrøder i praksis kan sameksistere i landbruget?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Med mit forholdsvis ringe bekendtskab til roens anatomi kan jeg godt bekræfte det, hr. Thor Gunnar Kofoed netop har sagt om roens stok, og pointen er jo ganske rigtigt, at dette lovforslag netop handler om sameksistens.

Vi har tidligere tilkendegivet – og jeg tør i hvert fald ikke udstede nogen som helst anden garanti – at nu er der gravet så dybt, som man med rimelighed kan forlange. Vi har fastlagt nogle rammer og nogle linjer, og vi har med de sidste 6-7 års politik på området skabt en sikkerhed, som ikke fandtes tidligere, og som gør, at nu overskygger potentialerne i den nye teknologi den naturlige respekt for sikkerhed og sameksistens, som vi skal have, og som vi også vil fastholde i det videre forløb.

Kl. 15.10

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Keld Albrechtsen (EL):

På den høring om gensplejede planter og sameksistens, som udvalget arrangerede, gav den østrigske ekspert, dr. Werner Müller, udtryk for det synspunkt, at for at styre og forhindre spredning er man faktisk nødt til at tage stilling til hver enkelt mark og fastsætte spredningsgrænsen ud fra en vurdering af forholdene på den enkelte mark og nabomarkerne, men det kræver, som dr. Werner Müller påpegede, en relativt stor computermodel. Det er muligvis teknisk fremkommeligt, mennesket har sendt sig selv til Månen, og det var en computermæssig bedrift, så derfor kan man godt forestille sig, at dr. Müllers forslag rent faktisk kan gennemføres.

Han påpegede også, at hvis man skal have en forsvarlig godkendelsesprocedure, er den nødt til at ligge hos staten eller i hvert fald på delstatsniveau. De vidtløftige bemyndigelser og meget generelle regelsæt, som det er overladt til de enkelte landmænd selv at administrere, sådan som der er lagt op til her i Danmark, er efter min overbevisning – det var også dr. Werner Müllers synspunkt, og det byggede på ægte østrigsk grundighed, bl.a. konkrete interviewundersøgelser i Østrig osv. – en uforsvarlig model, der nu er lagt ind i det lovforslag, som et flertal her i Danmark vil gennemføre.

Det er rigtigt, som hr. Nicolai Wammen har været inde på, at med udgangspunkt i den model, ministeren fremlagde, har man fået nogle ændringer, som er lidt bedre end det, ministeren havde foreslået. Men det er stadig ændringer af en uforsvarlig administrationsmetode, som ikke vil forhindre spredning, men kun muligvis udsætte spredningens omfang og kun i tilfælde af, at der kun bliver tale om meget beskedne mængder. Det sætter man så sin lid til.